

ה"ת 14657/08/14 - נינה לפשוב נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 14657-08-14 לפשוב נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

בפני מבקש נגד משיבה	כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור נינה לפשוב
משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה	

החלטה

1. בתאריך 14/7/14 נתפס רכבה של המבקשת - רכב מסוג קרייזלר מס' רישוי 94-003-12 הרשום על שמה במשרד הרישוי. הרכב נתפס במהלך חקירה שהתבצעה הן כנגד המבקשת והן כנגד בעלה לפשוב לאוניד.
2. בתאריך 12/8/14 הוגשה בקשה להחזרת הרכב ובתאריך 28/9/14 התקיים דיון בו טענו הצדדים לגוף הבקשה ובית המשפט הורה על החזרת הרכב למבקשים כפוף להמצאת הפקדה כספית או ערבות בנקאית, רישום עיקול ואיסור דיספוזיציה.
3. בתאריך 10/11/14 הוגש כתב אישום כנגד המבקשת - היא הנאשמת באותו הליך, בו יוחסו לה שתי עבירות של הפרת חובת דיווח בניגוד לסעיפים 9 + 10 לחוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000.
על פי עובדות כתב האישום בשני תאריכים - 9/7/12 ו-27/8/13 נכנסה הנאשמת לישראל כשעמה כספים בשווי הנקוב בכתב האישום ולא דיווחה על הכספים על אף ששוים היה בשיעור גבוה מהרף שנקבע בחוק ומחייב דיווח.
בסיפא לכתב האישום הודיעה המאשימה כי בכוונתה לבקש מבית המשפט להורות על חילוט הרכב הנ"ל שנתפס בידי המאשימה ונרכש בכספים שהוכנסו לישראל בהתאם להוראות 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969.
4. בצד כתב האישום הוגשה בתאריך הנ"ל - 10/11/14 בקשה דחופה לעיון חוזר בה התבקש בית

המשפט לעיין בהחלטתו לשחרר את הרכב ולקבוע במסגרת התנאים לשחרור הרכב הפקדה של ₪ 120,000 לאור שינוי הנסיבות ולאור העובדה שהוגש כתב אישום כאמור לעיל.

כן ביקש ב"כ המאשימה מבית המשפט לקבוע כי תוקף התנאים יחול עד תום ההליכים בתיק העיקרי וביקש כי הרכב לא ישוחרר עד למתן החלטה על מנת שלא תסוכל תכלית הבקשה.

5. בדיון שהתקיים ביום 14/12/14 ביקש ב"כ המבקשת להורות על החזרת הרכב ללא כל תנאי שכן לטעמו כלל לא התקיימה מלכתחילה סמכות תפיסה וציין כי חוק איסור הלבנת הון אינו מאפשר חילוט במסלול הפלילי, אלא בגין עבירות לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק בלבד שעה שהמבקשת הואשמה לפי סעיף 9. לטעמו כשיש חוק ספציפי וחדש הוא גובר על הוראות פסד"פ וההסדר השלילי לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מצביע על כך שלא הוכחה שהחילוט יהיה גם לפי סעיף 9 או לפי כל סעיף אחר בחוק.

6. לחילופין טען ב"כ המבקשת כי לא התקיימה התנאים נשוא סעיף 32 לפסד"פ, מכאן שאין סמכות תפיסה וכנגזרת אין גם סמכות חילוט. לדבריו לא ניתן ללמוד במסגרת איזו חקירה נתפס הרכב ומתוקף איזו סמכות אלא במסגרת חשד כלשהו כנגד בעלה של המבקשת. נגד הבעל לא הוגש כתב אישום, ברכב לא נעברה עבירה, לא עומדים לעבור עבירה והוא אינו עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי.

ממילא אין בחומר החקירה כל חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון שעה שבדיון שהתקיים בחודש ספטמבר הוצג מצג לפיו קיימת כוונה להעמיד לדיון לפי סעיף זה.

7. ב"כ המבקשת ציין כי מדובר בעבירה בגינה קבע המחוקק עונש של עיצום כספי ללא העמדה לדיון פלילי. המבקשת לא נכנסה לישראל לבד, באחת הכניסות היא נכנסה עם בן זוגה ובאחרת עם ילד, כשבהתאם לחוק איסור הלבנת הון הסכום עבור אדם אחד המחייב דיווח הוא ₪ 100,000 ואם מדובר בעולה חדש - 1.2 מיליון ₪.

על פי כתב האישום במקרה אחד נכנסה המבקשת עם סכום של 100,000 דולר ובמקרה השני עם סכום של 70,000 דולר וגם אם אלה עולים על התקרה הפוטרת מחובת דיווח אין מדובר בסכומים גבוהים. גם אם תוספים כסף - לא ניתן לחלט סכום של 100,000 ₪ לאדם אחד.

שוויו של הרכב גבוה משמעותית מהסכום שניתן היה לחלט.

8. ב"כ המשיבה/המאשימה חזר על התגובה שהוגשה כמו גם על נימוקי הבקשה לעיון חוזר. בהחלטתי אימצתי את נימוקי ב"כ המבקשת, דחיתי את הבקשה והוריתי כי הרכב יוחזר.

9. על החלטתי זו הוגש ערר ובהחלטת כב' השופטת בש ביום 7/1/15 הוחזר התיק לשמיעה בפני.
10. בתאריך 20/1/15 התקיים דיון בפני.
ב"כ המשיבה/המאשימה/המבקשת בבקשה לעיון חוזר חזר על טיעונו בפני בית המשפט המחוזי.
לדבריו סוגיית החילוט אמורה לידון בסיום ההליך ואין מקום לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט על דרך של שחרור הרכב ללא תנאי באופן שימנע את האפשרות לחלטו.
- עו"ד אדלר ציין כי כיום מדובר בראיות לכאורה ועל כן יש מקום להגדיל את ההפקדה לסכום של 120,000 ₪ באופן שיאפשר לנאשמת/המבקשת לעשות שימוש ברכב ובמקביל יאפשר לבית המשפט לחלטו בתום ההליך.
11. עו"ד אדלר ציין כי ברגע שהכסף בו נעברה העבירה בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון הוא הכסף ששימש לרכישת הרכב, קמה הסמכות לתפוס את הרכב במסגרת סעיף 32 לפסד"פ. חליפו של הכסף דינו כדין הכסף וניתן לומר כי ברכב נעברה עבירה.
12. עו"ד אדלר ציין כי טענתו של עו"ד שרמן לפיה המדינה נקטה בדרכים פסולות כדי לסכל את החזרת הרכב לנאשמת אינה נכונה וגם אם נזנח סעיף 3(ב) לחוק עדיין לא ניתן לומר כי מלכתחילה לא היה מקום לעשות בו שימוש.
13. עו"ד אדלר טען כי חוק איסור הלבנת הון נועד להרחיב את סמכויות התפיסה והחילוט בעבירות מסוימות, ולא כפי שטען הסניגור שסעיף 21(א) מצמצם אותן, לכן בעבירות חמורות לפי סעיפים 3 ו-4 ניתן לחלט יותר ממה שהיה מקובל קודם לכן לפי הפסד"פ.
- בסעיף 39 נאמר במפורש "על אף האמור בכל דין", כלומר גם הוראה זו מאפשרת את החילוט.
14. על פי סעיף 11(ה) לחוק איסור הלבנת הון יש להחיל על הכספים את הוראות הפרק הרביעי לפסד"פ בשינויים המחוייבים כשחפץ לרבות כספים כהגדרתם בסעיף 9.
- המאשימה סבורה כי ניתן לחלט את הרכב כחליפו של הכסף על כן אין מניעה להחיל את הוראות הפסד"פ על סעיף 9 ולחלט.
15. עו"ד אדלר טען כי מדובר במי שעברה עבירה לכאורה ואין מדובר בהתעמרות או רדיפה. מדובר ברכב בשווי של 260,000 ₪ שנרכש במזומן כשהסבר היחיד למקור הכספים הוא טענת הנאשמת שהביאה את הכספים בניגוד לחוק מרוסיה.

גם אם הנאשמת תזוכה בסופו של דבר עדיין קיימת סמכות מכח סעיף 37 לפסד"פ לחלט את החפץ.

16. עו"ד אדלר ציין כי אכן במקרים בהם נתפסים אנשים במעבר הגבול כשהם מחביאים על עצמם את הכסף ולא מדווחים קיימת ועדת עיצומים הגוזרת עיצומים כספיים של עשרות אלפי שקלים, אך המקרה הנוכחי אינו מקרה קל. הנאשמת לא נתפסה על חם.

לדברי עו"ד אדלר מדובר בשתי עבירות והסכומים גבוהים יחסית ועל כן סברה המאשימה כי יש מקום להגיש כתב אישום ולקבל הכרעה שיפוטית במקום לפנות לוועדת העיצומים המתאימה למקרים קלים יותר.

17. עו"ד שרמן ביקש לאמץ את טיעוניו בתגובתו בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי במסגרת ע.ח. 34679-12-14 הנ"ל. לדבריו, החשד בגינו נתפס הרכב היה חשד לביצוע עבירות בכרטיסי אשראי מזוייפים כשבעלה של המבקשת נעצר למשך 3 ימים ועד היום לא הוגש נגדו כתב אישום בגין אותו אירוע.

לטענת המבקשת בעת תפיסת הרכב לא התקיימה אף אחד מהעילות המפורטות בסעיף 32(א) לפסד"פ - ברכב לא נעברה עבירה, הוא אינו עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי, הוא לא ניתן כשכבר בעד ביצוע עבירה לא כאמצעי לביצועה ומכאן שמלכתחילה נתפס שלא כדין.

לחילופין, הרכב נתפס בגין חשדות נגד לאוניד ומשלא הוגש נגדו כתב אישום יש להורות על החזרתו ללא כל תנאי.

18. גם לאחר שעלה חשד כנגד המבקשת לא קמה הסמכות להמשיך החזקת הרכב שכן זכויותיה של המבקשת נפגעו בחקירתה - לא נחקרה תחת אזהרה בהזדמנות הראשונה בה טענה כי הביאה לישראל כסף מזומן מרוסיה.

19. ב"כ המבקשת טען כי העלאת הטענה בהליך שהתקיים בחודש ספטמבר 2014 לפיה קיים חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, היתה "תרגיל" שנועד להטעות את בית המשפט ולמנוע ממנו לעשות משפט צדק שכן לראיה - בסופו של יום הוגש כתב אישום לפי סעיף 9 לחוק הנ"ל אשר אינו מאפשר כאמור חילוט בתום ההליך.

20. ב"כ המבקשת טען כי נגד המבקשת הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של הפרת חובת דיווח לפי סעיפים 9 ו-10 לחוק איסור הלבנת הון. סעיף 11 קובע הוראות לגבי תפיסת כספים שהוכנסו לישראל תוך הפרת הוראת הדיווח ותנאים אלה לא נתקיימו בענייננו.

21. סעיף 21 לחוק הנ"ל הקובע הוראות מפורטות בעניין חילוט בהליכים לפי החוק, לא חל בענייננו שכן המבקשת לא הועמדה לדין בעבירות לפי סעיפים 3 או 4 לחוק. יש להעדיף את הוראות חוק איסור הלבנת הון על פני הוראות פסד"פ ואין להעדיף את סעיפים 32 ו-39 לפסד"פ כמאפשרים חילוט מקום בו חוק איסור הלבנת הון אינו מאפשר.

מדובר בחוק מיוחד ומאוחר כשפסד"פ הינו חוק מוקדם וכללי וכאשר יש סתירה יש להעדיף את הוראות חוק איסור הלבנת הון על פני הפסד"פ.

חוק איסור הלבנת הון קובע הסדר שלילי - הוא נוקב בעבירות שהרשעה בהן מאפשרת חילוט רכוש כשהפרת חובת דיווח לפי סעיף 9 אינה אחת מהן, מכאן רצונו המפורש של המחוקק לפיו אין לחלט רכוש לפי סעיף 9.

22. מדובר בסוגיה חוקתית הנוגעת לזכויותיה הקנייניות של המבקשת ולפיכך יש פרש את החוק בנושא החילוט בצמצום תוך התנית סמכות חילוט בקיומה של הוראה מפורשת.

23. הסניגור חלק על קבילותה של הודיית המבקשת בחקירתה - הן הודיה שלא באזהרה מיום 28/7/14 והן חקירה באזהרה מיום 29/7/14. לטענתו הפגמים שנפלו הן ראשית החקירה שלא באזהרה ושנית הפגיעה בחובת ההיוועצות. חקירתה גם לא תועדה בשפה הרוסית ולא הוקלטה במלואה.

לענין זה טען הסניגור כי יש לפסול את הודיותיה של המבקשת שנגנבו בניגוד להוראות החוק ומכאן שאין כל ראיה לביצוע עבירה לפי סעיף 9.

24. ב"כ המקשת ציין כי הרכב נרכש בשנת 2013 ולא ביולי 2012 כפי שטענה המבקשת באחת מהודעותיה. הרכב נרכש במזומן ולא בשיקים של בנק הדואר וקיימות סתירות בגרסאות המבקשת בעניינים אלה.

אף לגרסת המאשימה המבקשת הכניסה למעשה את הסך של 70,000 דולר בכניסתה לארץ ביום 9/7/12 ואת הסך של 100,000 דולר בכניסתה לארץ ביום 27/8/13. הרכב נרכש ביום 28/7/13. מכאן שהסכום הראשון רק הוא יכול היה לשמש לרכישת הרכב. מכאן שחלק מתמורת הרכב שולמה ממקור אחר.

25. בטיעוניו בעל פה חזר הסניגור על טיעוניו שבכתב וציין כי אמנם ב"כ המשיבה/המאשימה ציטט את הוראות סעיף 11(ה) לחוק איסור הלבנת הון, אך התעלם מהוראות הסעיפים הקטנים שקדמו לו.

סעיף 11(ב) מחייב להחזיר את הכסף תוך 10 ימים ולא בתוך חצי שנה. גם אם הרכב הוא חליף של הכסף כטענת ב"כ המאשימה לא הוגשה כל בקשה, הסמכות מוגבלות ל-20 יום וכתב האישום הוגש רק לאחר 5 חודשים.

26. הסניגור התייחס עוד לעמדת המאשימה לפיה שקלה להעמיד לדין לפי סעיף 3 וציין כי גם אם שוקלים להעמיד לדין לפי סעיף זה, יש צורך לשלוח הודעת שימוע אשר לא נשלחה במקרה הנוכחי.

סעיף 9 להבדיל מסעיף 3 אינו מהווה עבירת ליבה אלא עבירה של חצי שנת מאסר כשהמנגנון הוא ועדת עיצום. עד סכום של 300,000 ₪ אי אפשר כלל לגעת בכסף כשהסכום הפטור מדיווח הוא כאמור 100,000 ₪, לגבי עולה חדש 1.25 מיליון ו-200,000 ₪ הראשונים פטורים מתפיסה.

27. הסניגור טען גם כנגד העדר הפניה לוועדת העיצום והעדר בחינת הליך של ועדת עיצום מה שמצביע על כך שקיימת התנכלות לבעלה של הנאשמת.

28. ב"כ המבקשת הפנה לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון המקנה סמכות חילוט דרקונית שלא היתה מוכרת לפי החוק לחלט רכוש בשווי.

סעיף 9 הוא סעיף טכני והמחוקק לא התכוון להחיל את הוראות סעיף 21 בדבר החילוט על מי שעבר עבירה בניגוד לסעיף זה.

דין והכרעה:

29. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני סבורה כי אכן אין מקום להמשיך ולהחזיק את הרכב נשוא הבקשה ע"י המאשימה ויש מקום להורות על החזרתו לידי המבקשת ללא תנאי למעט איסור דיספוזיציה לתקופה מוגבלת.

30. מקובלת עלי עמדת הסניגור לפיה במועד תפיסת הרכב, קרי, בתאריך 28/7/14 התייחסה סמכות התפיסה לעבירות אשר הקימו חשד סביר כנגד בעלה של המבקשת - עבירות הקשורות להונאה בכרטיסי אשראי כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדו"ח הפעולה שנערך באותו מועד על ידי יחידת בילוש חיפה.

באותו מועד אכן, התקיימו הוראות סעיף 32(א) לפסד"פ לפיהן היה על השוטר יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי או ששימש אמצעי לביצוע עבירה.

באותו מועד ובאותן נסיבות היה אכן יסוד סביר להניח כי התקיימו התנאים המצדיקים את תפיסת החפץ - הרכב.

31. היות ולא הוגש כתב אישום ביחס לעבירות אשר הקימו את היסוד הסביר הנ"ל, הרי בהתאם להוראות סעיף 35 אם תוך 6 חודשים מיום תפיסת החפץ ע"י המשטרה לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר ממנו נלקח.

32. המאשימה טוענת כי לאחר שהוגש כתב אישום כנגד אשתו של החשוד הנ"ל, היא המבקשת בפני, היא הנאשמת בתיק בגין ביצוע העבירות בניגוד לסעיפים 9 + 10 לחוק איסור הלבנת הון בת.פ. 20153-11-14 - קמה סמכות להורות על המשך החזקת הרכב או על החזרתו בתנאים מחמירים יותר מאלה שניתנו בהליכי הביניים, שכן בכוונתה לבקש את חילוט הרכב בתום ההליך.

33. לאור העדר הזיקה בין היסוד הסביר נשוא סעיף 32 שהביאו לתפיסת הרכב, לבין העבירה שיוחסה לנאשמת בכתב האישום הנ"ל, יש מקום לטעמי להורות על החזרת הרכב בהתאם לבקשה המקורית שהגישה המבקשת ואשר נדונה על ידי ביום 28/9/14.

34. בצדק מציין הסניגור כי גם אם בכוונת המאשימה לבקש את חילוט הרכב ולעניין זה הפנה אותי ב"כ המאשימה להוראת סעיף 11(ה) לחוק איסור הלבנת הון, היה מקום לפעול על פי הוראות סעיף 11 כולו.

אין חולק כי המאשימה לא פעלה בהתאם להוראות סעיף זה:

בהתאם להוראת סעיף 11(ב) - לא הוטל עיצום כספי או לא הוגש כתב אישום בתוך 10 ימים מיום תפיסת הכספים - יוחזרו הכספים לאדם שממנו נתפסו. גם אם ב"כ המאשימה צודק בטיעונו לפיהם הרכב הוא חליפם של הכספים היה מקום להורות על החזרתם לאדם שממנו נתפסו שכן אין חולק כי בענייננו לא הוטל עיצום כספי ולא הוגש כתב אישום בתוך 10 ימים מיום תפיסת הרכב.

בית המשפט לא התבקש להורות על המשך תפיסת הרכב לתקופה נוספת של 10 ימים כדי לאפשר את הטלת העיצום הכספי או הגשת כתב אישום.

כך שב"כ המאשימה אינו יכול לבקש מבית המשפט כי יתבסס על סעיף (ה) לסעיף 11 כל עוד לא מילא אחר חובות המאשימה בהתאם להוראת סעיף (ב) לסעיף 11 ומוטב היה שטענה זו לא היתה מועלית.

35. עיון בחוק איסור הלבנת הון מחזק את טענות הסניגור:

עמוד 7

סעיף 9 מחייב אדם הנכנס למדינת ישראל לדווח על כספים שהיו עימו בעת הכניסה לישראל כאשר מפר חובת הדיווח, בהתאם להוראת סעיף 10 דינו מאסר 6 חודשים או קנס כקבוע באותו סעיף.

להתרשמותי מדובר אכן בסעיף החל על כספים ולא על חליפם של כספים הן לאור ניסוח סעיף 9, הן לאור הסיפא של סעיף 10 ובמיוחד לאור הוראות סעיף 11 עצמו, כאשר ברור מנוסח הסעיף, כי הכוונה לכספים שנתפסים בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה ולא לרכוש אחר אשר יכול ונקנה באותם כספים בשלב מאוחר יותר.

36. לא זו אף זו אלא שמדובר בעבירה ספציפית לפרק ד' שבחוק איסור הלבנת הון הנושא את הכותרת: "חובת דיווח על כספים בעת הכניסה לישראל והיציאה ממנה"

37. אין המדובר "בעבירת מקור" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון. אין מדובר בעבירות בניגוד לסעיפים 3 ו-4 בהם התכוון המחוקק להלחם תוך החמרת הסנקציה הדרכונית.

פרק ו' בחוק איסור הלבנת הון קובע הוראות חילוט ובסעיף 21(א) קובע במפורש כי משהורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4 יצווה בית המשפט כי נוסף על כל עונש אחר, יחולט רכוש מתוך רכושו של הנדון בשווי של רכוש.

הוראות סעיף 21 אינן חלות על עבירות אחרות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון לרבות עבירה לפי סעיף 11.

38. אני מקבלת לעניין זה את עמדת הסניגור לפיה בהעדר הוראת חילוט ביחס למי שעבר עבירות אחרות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון לרבות לפי סעיף 11 מדובר בהסדר שלילי כשבכך מגלה המחוקק את כוונתו שלא להורות על חילוט בשווי ביחס לעבירות שאינן בניגוד לסעיפים 3 ו-4 לחוק.

כן אני מקבלת את עמדת הסניגור כי חוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000 הינו חוק מאוחר ומיוחד המתייחס לעבירות כגון אלה שעברה לכאורה המבקשת והוראותיו גוברות על הוראות פקודת סדר הדין הפלילי התשכ"ט-1969 שהינה חוק מוקדם וכללי.

39. מבלי להיכנס לסוגיית קבילות הודעות הנאשמת אשר הקימו כפי הנראה את הראיות לחובתה מכוחן יוחסו לה העבירות נשוא האישום, אני מקבלת את עמדת הסניגור כי הסתירות מעלות ספקות לא מעטים הן ביחס לסכומי הכסף שהוכנסו, מועדיהן והסכומים אשר שולמו לצורך רכישת הרכב אותו מבקשת המאשימה לחלט בתום ההליך.

גם מכח אי בהירות זו לא מצאתי מקום לקבוע כי לכאורה הרכב הוא בר חילוט.

40. התלבטתי האם להורות על החזרת הרכב ללא כל תנאי, שכן העולה מהאמור שאין מקום להטיל מגבלה כלשהי על זכות קנינה של המבקשת - היא הנאשמת ברכב נשוא הבקשה וכאשר בית המשפט אינו אמור להוות מנגנון שיאפשר גביית קנסות לטובת אוצר המדינה במידה והנאשמת אכן תורשע בעבירות שיוחסו לה.

אולם, לאור הנסיבות בהן נתפס הרכב והחשד ביחס לבעלה של המבקשת, החלטתי בשלב זה להטיל מגבלות מסוימות אשר לא יגבילו את המשיבה, בפרק זמן קצוב שאתן, למצות את ההליך כנגד בעלה של המבקשת ככל שימצאו בידה ראיות המצדיקות הבאתו לדין.

41. העולה מן האמור, אני מורה כי הרכב נשוא הבקשה והאישום - רכב מסוג קרייזלר מס' רישוי 94-003-12 יוחזר למבקשת גב' לפשוב נינה ללא כל תנאי למעט איסור על דיספוזיציה ברכב על דרך של מכירתו או העברת החזקה בו לאחר וזאת עד ליום 27/7/15.

אני מורה כי העיקול שנרשם לטובת המדינה במשרד הרישוי - אם נרשם - יבוטל.

אני מורה כי אם הוצא לרכב ביטוח מקיף לטובת המדינה - הוא יבוטל.

42. על מנת לאפשר למאשימה היא המבקשת בהליך הנוכחי לערור על החלטתי, הנני מורה על עיכוב ביצוע כניסתה לתוקף של החלטתי עד ליום 3/2/15.

העתק ההחלטה ישלח לצדדים.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ה, 27 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.